

פולארד, השבוי החי הותיק ביותר, מציין 8000 יום בשבי

Justice4Jpnews – 15 באוקטובר, 2007

ביום רביעי, 17 באוקטובר 2007, ה' חשון תשס"ח, מציין יהונתן פולארד 8000 יום בשבי:

- 8000 יום בשבי למען ישראל.
- 8000 יום של נטישה ובגידה על ידי ישראל.
- 8000 יום של ניצול ציני כאסיר פוליטי בידי ארה"ב.
- 8000 יום של עונש אכזרי ועינויים קשים על ידי "הדמוקרטיה הגדולה בעולם".
- 8000 יום שבהם אותם גורמים בכירים ממשלת ישראל האחראים מלכתחילה לבגידה, בו ממתינים בסבלנות ל"זמן וטבע" שיהוו את "הפיתרון הסופי" לפרשת פולארד. (השם ישמור!)

שיא מביש

8000 יום בשבי הינו שיא מביש. יהונתן פולארד הינו השבוי הישראלי המוחזק למשך התקופה הארוכה ביותר, אשר ידוע כי הינו בחיים. הישרדותו בשבי באמריקה במשך 22 שנים – 8000 ימים השבוע – הינה תעודת עניות לישראל.

רקע לפרשת פולארד

- יהונתן פולארד הוא סוכן ישראלי בשבי, המרצה כרגע את שנתו ה-22 מתוך מאסר עולם שנגזר עליו בשל שרותו למען בטחונה של מדינת ישראל.
- המידע שסיפק יהונתן לישראל כלל פרטים על אמצעי לחימה ביולוגיים, כימיים וגרעיניים המצויי בידיהן של אירן, עירק, לוב וסוריה. כל האמצעים האלה נועדו לשמש כלוחמה נגד ישראל. הוא אף סיפק מידע על פיתוח טילים בליסטיים במדינות אלו ומידע על פיגועים עתידיים המתוכננים כנגד מטרות אזרחיות בארץ.
- ישראל הייתה זכאית על פי חוק לקבל מידע זה, החיוני לביטחונה, בהתאם למזכר הבנה שנחתם בינה ובין ארה"ב בשנת 1983. אולם המידע נמנע מישראל בכוונה תחילה, כתוצאה מאמברגו בלתי חוקי על מידע מודיעיני, שהוטל ע"י שר ההגנה דאז, כספר וויינברגר וסגן ראש ה-CIA דאז אדמירל בובי ראי אינמן, שנטייתם הפרו-ערבית לא עלתה בקנה אחד עם מדיניות החוץ המוצהרת של ארה"ב.
- בתחילה נידב יהונתן את שירותיו ורק מאוחר יותר הפך לסוכן רשמי של מדינת ישראל. קנאותו להצלת חיים יהודיים הייתה המניע היחידי שלו. אפילו השופט שגזר את דינו – ושבחחלט לא התייחס באהדה למקרה – הכיר בעובדה שיהונתן היה אידיאולוג ולא רודף בצע, ולכן סירב להטיל עליו קנס כספי.
- מהרגע שבו נעצר יהונתן, בשנת 1985, הכחישה ישראל כל קשר אליו ושיתפה פעולה באופן מלא עם התביעה בארה"ב להבטיח עבורו מאסר עולם.
- מסיבות מבישות משלה, תמכה ההנהגה היהודית בארה"ב בשקריה של ישראל ואף הנציחה אותם. ב-10 במרץ, 1987 – שישה ימים אחרי שנגזר על יהונתן מאסר עולם בניגוד מוחלט לעסקת הטיעון שכובדה על ידו והופרה על ידי ארה"ב – שלחה וועידת הנשיאים של הארגונים היהודיים הגדולים מכתב למשרד החוץ האמריקני, שבו היא מבטיחה לא להתערב לעולם לטובתו של יהונתן. הוועידה הקפידה לשמור על הבטחתה בקנאות דתית. (העתק של מכתבם, שהושג באמצעות חוק חופש המידע, מופיע באתר שלנו).

- למרות שחלפו כבר 22 שנה והזדמנויות לאין ספור להשיג את שחרורו של יהונתן, ישראל ממשיכה בשקריה על מנת לסכל זאת ולמעשה להחזיק את יהונתן במאסר.
- מתוך פחדנות, מסרה ישראל לארה"ב את כל חומר העדויות שבו השתמשו נגד יהונתן. ללא הראיות הללו, לא הייתה לארה"ב שום נקודת אחיזה והיא הייתה נאלצת לשחרר את יהונתן.
- בבוגדה ביהונתן ובמסרה את העדויות, העניקה ישראל לעצמה את התואר המביש של היותה המדינה הראשונה והיחידה בהיסטוריה של הריגול המודרני מאז ומעולם, שסייעה בהעמדתו לדין ובהרשעתו של אחד מסוכניה שלה עצמה!
- ישראל שילמה לעורך הדין שהשיג עונש מאסר עולם ליהונתן, ללא משפט. העונש הממוצע המוטל על העברה שביצע יהונתן נע בין שנתיים לארבע שנים – לא מאסר עולם!
- אותו עורך דין, ששכרו שולם ע"י ממשלת ישראל, לא הגיש טופס בקשה לערעור, ובכך מנע מיהונתן לעד את זכותו לערער על עונש מאסר העולם שהוטל עליו.
- לעומת זאת, מסרבת ישראל עד היום לשלם אפילו אגורה אחת לעורכי הדין המנסים, שלא כמו עורך הדין הנדון, לעזור ליהונתן להשיג את שחרורו מהכלא.
- למרות שיהונתן נאבק והצליח לאלץ את מדינת ישראל להכיר בו באופן רשמי כסוכנה, גישתה של המדינה כלפיו וזניחתה אותו לא השתנו כלל במשך 22 שנה.
- מדינת ישראל מעולם לא נקטה ולו בצעדים מינימליים – חוקים, מוסריים או דיפלומטיים – כדי להבטיח את שחרורו של יהונתן.
- עד היום לא הודיעה ישראל באופן רשמי לבית הלבן, למשרד המשפטים, למודיעין או למשרד החוץ האמריקני שיהונתן הוא סוכן ישראלי ושישראל מתכוונת לדרוש את שחרורו. לפיכך ממשיך משרד המשפטים האמריקני לראות בו עבריין מן השורה ולא סוכן ישראלי, ונוהג כלפיו בהתאם.
- עד היום לא ביקשה מדינת ישראל את סיועם של אנשי קונגרס או סנאטורים אמריקניים בעניינו של יהונתן, ובמשך שני עשורים נמנעה בכוונה תחילה מלגייס את AIPAC או כל ארגון שדולה יעיל אחר לעזרתו של יהונתן.
- במשך 22 שנה לא טרחה ישראל לערוך כל הסברה לציבור בישראל או בארה"ב, כדי להסביר את עמדתה בעניינו של יהונתן או כדי לקדם את שחרורו – כפי שהיא נוהגת לעשות בכל נושא אחר החשוב למדינה.
- במשך 22 שנה ניסתה מדינת ישראל למנוע בכוונה תחילה מהציבור בישראל לדעת על יהונתן. סימן ברור לגישתה של הממשלה כלפי יהונתן מתבטא בסירובו של משרד החינוך לכלול את הפרשה במסגרת תוכניות הלימודים לבתי הספר. הספרייה והארכיונים של משרד החינוך (שמשמשים מורים לעבודות מחקר) לא כוללים מידע כלשהו על יהונתן! אף לא התייחסות אחת!
- כאשר מפעילו לשעבר של יהונתן, רפי איתן, רץ לכנסת בתחילת השנה, הוכחה כשקר טענתה הנושנה של ישראל, שאם תלחץ לשחרורו של יהונתן, יינזקו יחסיה עם ארה"ב. אדרבא, ממשלת ישראל לא גילתה התלבטות כלשהי באשר לפגיעה אפשרית ביחסיה עם ארה"ב ובמצבו של יהונתן, כאשר מיד עם בחירתו, מינתה את רפי איתן לשר.
- מינויו של רפי איתן לשר בבממשלה נעשה מתוך מודעות מלאה לעובדה שהאמריקניים רואים באיתן שותף לריגול בפרשה זו, שאיתן מילא תפקיד מפתח בבגידה ביהונתן פולארד, ושאפילו סיפק עדות שקר לאמריקניים, אשר הרצה את גורלו של יהונתן.

- מאז תחילת מאסרו של יהונתן, "התוכנית" העקבית היחידה של ישראל לשחרורו הייתה להביא הביתה בארון מתים. עובדה זו אושרה עבורנו שוב ושוב במשך 22 שנה ע"י גורמים רשמיים ובעקבות אירועים שונים.
- יהונתן שרד בנס את שבע השנים הראשונות של מאסרו, בבידוד מוחלט, בתנאים בלתי-אנושיים, בתוך תא צינוק, שלוש קומות מתחת לקרקע, בכלא USP MARION. הוא נאבק, ללא סיוע כלשהו ממדינת ישראל, לקבל העברה למחלקה פתוחה בכלא FCI BUTNER.
- זמן קצר לאחר העברתו ל- FCI BUTNER, באביב 1993, שלחה ישראל סוכן מוסד ליהונתן בעניין רשמי. במקום להציג ליהונתן תוכנית שתבטיח את שחרורו, הגיע סוכן המוסד כשבאמתחתו דרישה רשמית שיהונתן יתאבד. "התאבדות", כך נאמר ליהונתן, תפתור את "בעיית פולארד" עבור מדינת ישראל.
- המדיניות הישראלית, שמבקשת להביא את יהונתן הביתה בארון מתים, ה' ישמור, נמשכת עד היום הזה, ומדגישה את העקביות המחושבת של ממשלת ישראל להחמיץ כל הזדמנות העשויה להבטיח את שחרורו של יהונתן.
- במקום זאת, ממשלה אחר ממשלה מנצלת באופן שגרתי את שמו של יהונתן ואת סבלו, ומשתמשת בו כתמורה אפשרית כדי להמתיק לציבור הישראלי תוכניות בלתי מקובלות של ויתורים חד-צדדיים. אולם פעם אחר פעם, בהגיע רגע האמת, יהונתן מסולק מהעסקה, וויתורים כואבים וחד-צדדיים לאויב נעשים בכל אופן. (כמה דוגמאות כוללות את הסכמי חברון, את הסכמי WYE, ולא מכבר ההתנתקות מעזה וצפון השומרון).
- סוד גלוי הוא בווינגטון שגזר דינו של יהונתן הינו מופרז ולחלוטין פוליטי. הדבר אושר בשנת 2002 בראיון עם שר ההגנה לשעבר, כספר וויינברגר. וויינברגר הודה בגלוי שהנושא של יהונתן היה "עניין מינורי" שנופח מעבר לכל מידה כדי לשרת אג'נדה פוליטית אחרת. מההזדמנות שיצרה הודאה זו, להבטיח את שחרורו של יהונתן, התעלמה ממשלת ישראל לחלוטין.
- בדומה, דניס רוס, השליח המיוחד לשעבר של ארה"ב למזרח התיכון, קבע בספרו THE MISSING PEACE שפורסם בשנת 2004, שליהונתן מגיע להשתחרר ללא תנאי. בכל זאת, כותב רוס, ערכו של יהונתן כקלף מיקוח נגד ישראל הוא רב מדי, ולכן יעץ לנשיא ב- WYE שלא לשחררו. עדיין אין תגובה מישראל.
- למעשה, ישראל כבר "שילמה" עבור שחרורו של יהונתן מספר רב מדי של פעמים (כולל שחרורו של 750 מרצחים ומחבלים עם דם על ידיהם במסגרת הסכמי WYE) אבל מעולם לא טרחה לדרוש את המגיע לה.
- במהלך 22 השנים שיהונתן שוהה במאסר, הוא היה נתון פעמים חוזרות ונשנות לעינויים קשים ולטיפול אכזרי. ממשלת ישראל קיבלה דיווח מלא על כל מקרה של התעללות בסוכנה אבל לא זו בלבד שלא התערבה לטובתו אפילו פעם אחת, היא גם לא התלוננה על כך מעולם.
- הופעתו הראשונה של יהונתן בבית משפט בארה"ב לאחר שני עשורים, התקיימה בשנת 2003. ישראל לא טרחה אפילו לשלוח נציג. במקום זאת, בערב שלפני הדיון בבית המשפט, הושמץ יהונתן בטלוויזיה האמריקנית ע"י נציגה הקונסולרי של ישראל בניו-יורק, שעליו הוטל התפקיד לספק תשובות לתקשורת. בכך שלח הנציג מסר ברור לשופט, שיהונתן הוא הפקר ושלאיש בישראל לא אכפת מה ייעשה איתו.
- כוונתה של ישראל שלא להחזיר לעולם את יהונתן חי הביתה, מתבטאת באופן הבלתי מוסרי, הזדוני והקטנוני שבו מתייחסת המדינה לאשתו, אסתר.

- העובדה שכאשת סוכן ישראלי, ממשיכה אסתר לחיות במצוקה קשה ללא בית וללא כל אמצעים, מדברת בעד עצמה באשר ליחסה של המדינה ליהונתן.
- לעומת כך, השוו זאת למקרה של סוחר סמים ישראלי, חבר משפחה של ראש ממשלה, שנלקח בשבי בלבנון כשעסק בענייניו הבלתי חוקיים, ולא בשרותה של המדינה. גם אשתו וגם המאהבת שלו, על משפחותיהן, קיבלו לכל אורך זמן שהותו בשבי, את מלוא התמיכה של ישראל. אסתר, לעומת זאת, אינה מקבלת תמיכה כלשהי, ותלויה למחייתה בנדיבות ליבם של מעט חברים קרובים.
- גרוע מכך, הממשלה משקרת במצח נחושה לבית המשפט העליון ולציבור הישראלי כאשר היא חוזרת וטוענת, שהיא תומכת ביהונתן ובאסתר מבחינה כלכלית. משפחת פולארד הגישה הוכחה מתועדת למבקר המדינה, השופט לינדנשטראוס, שבמשך 22 שנה, לא קיבלו יהונתן או אשתו או אגורה אחת מממשלת ישראל.
- השורה התחתונה אומרת שבמשך 22 שנה, מסרבת ממשלת ישראל בעקשנות להעניק ליהונתן מעמד כלשהו שעשוי היה להשיג לו ולאשתו תמיכה כלשהי, הקלה, או אפשרות להבטיח את שחרורו.
- למרות שיהונתן נלחם והצליח לקבל הכרה רשמית כסוכן, שמו אינו מופיע ברשימת השבויים של משרד הביטחון, ובכך נמנעות ממנו כל זכויותיו כסוכן בשבי.
- המדינה מסרבת גם להעניק לו מעמד של אסיר ציון, ובזאת שוב מונעת ממנו קבלת זכויות כלשהן, וגרוע מכך, מונעת ממנו את ההגנה שמעמד זה היה מעניק לו.
- מניעת מעמד של שבוי מיהונתן במסגרת המערכת הרשמית המנוהלת ע"י משרד הביטחון או מעמד של אסיר ציון בתוך המערכת המנוהלת ע"י משרד הפנים, מסייעת למדינת ישראל להוריד את יהונתן למעמד של אדם שאינו קיים באופן רשמי וכתוצאה מכך, ניתן להתעלם ממנו לחלוטין.

מדוע מתעלמת מדינת ישראל מיהונתן לחלוטין

יהונתן פולארד אינו מסתיר כל סוד ; שחרורו אינו מאיים בשום אופן על האינטרסים של מדינת ישראל. להיפך, חזרתו הביתה תהווה חיזוק למורל של עם ישראל בשעה זו, כשהוא מופגז בטילי קסאם ומצוי תחת לחצה הבלתי פוסק של ארה"ב לעקירת ערים ישראליות ולשחרור עוד ועוד רוצחים וטרוריסטים פלסטיניים.

בדומה, אישרו גורמים אמריקניים רשמיים כמו ראש ה-CIA לשעבר ג'יימס וולסי, שפולארד אינו מהווה איום על בטחונה של ארה"ב והגיע הזמן לשחררו. שליחה המיוחדת לשעבר של ארה"ב, דניס רוס, כתב כי פולארד הינו למעשה אסיר פוליטי הממשיך להיות מוחזק כקלף מיקוח בעל ערך רב. בשנים האחרונות קרא רוס בפומבי לשחרורו של פולארד. (ראו "[excerpts from "The Missing Peace"](#)", דניס רוס).

פולארד עצמו חתם שוב ושוב על מסמכים עבור גורמים ישראלים רשמיים, שבהם הסכים לקבל כל תנאי שיושת עליו המגביל את זכותו להתראיין או לדבר עם שחרורו.

אם כך, מדוע אין ישראל מוכנה להבטיח את שחרורו ולהביאו הביתה, אפילו לאחר 22 שנה?

התשובה לכך פשוטה: אינטרסים אישיים של גורמים ישראלים בכירים בזירה הפוליטית ובקהילת המודיעין.

שום אינטרס לאומי לא ייפגע משחרורו של יהונתן. רק אינטרסים אישיים ואנוכיים של אותם גורמים ישראלים אשר זנחו את יהונתן ובגדו בו לפני 22 שנה. אנשים כאהוד ברק, או רפי איתן, או שמעון פרס, אם לציין אחדים מהם, ממשיכים להעדיף שיהונתן ימות בכלא כ"חלל מלחמה", על מנת להגן על הקריירות שלהם, על המוניטין שלהם ועל יכולתם לגייס כספים בארה"ב עבור אינטרסים אישיים.

שלא כשאר מדינות העולם, שבהן פקידי ממשל בכירים באים והולכים, בישראל אותם פוליטיקאים ופקידי ממשל חסרי מוסר ואנוכיים, אשר היו אחראים להפעלתו של יהונתן כסוכן, עודם פעילים בממשלה ובמוסדות המודיעין, בדרגים הבכירים ביותר. עד עצם היום הזה, בלתי סביר ככל שיהיה, הם ממשיכים להכחיש את מעורבותם במבצע ולהטיל את האשמה כולה על יהונתן, כאילו היה ישות בלתי תלויה שאינה קשורה לישראל.

משאלת המוות שלהם עבור יהונתן, ומאמצייהם להגשימה, מהווים כתם בל יימחה על רקמתה המוסרית של המדינה. אלו הן למעשה 22 שנים של ניסיון לרצח! למען האומה ולמען כל השבויים והנעדרים, על העם היהודי לפעול מיד על מנת להבטיח שתוכנית זדונית זו תיכשל.

יהונתן פולארד הוא השבוי החי המוחזק משך הזמן הארוך ביותר בשבי. השבוע הוא מצוין 8000 ימים בשבי. זו העת להביאו הביתה. לפני שיהיה מאוחר מדי.

למידע נוסף, ראו גם:

- [English Text: Pollard Longest-Held Living Captive Marks 8,000 Days](#)
- [The Facts Page](#)
- [The Information Page](#)
- [The Wye Double-Cross Page](#)
- [Jonathan and the Judge: A Final Chapter in the Pollard Case?](#) - Text of Esther Pollard's Speech
- [FOIA Document: Conference of President's Letter to U.S. State Dept](#)
- [What No One Wants to Talk About](#) (Re: Israel's failure to lobby at all for Pollard)
- [Caspar's Ghost](#) - (Interview with Weinberger admission that Pollard case was exaggerated out of all proportion): Edwin Black
- [Excerpts From "The Missing Piece"](#): Dennis Ross
- [Terror in the US and The Jonathan Pollard Case](#)
- [The Clemency Page](#)
- [The Bagatz Page](#)
- [Jonathan Pollard's Letter to the Families of the Captive Soldiers](#)

--

Justice For Jonathan Pollard

Website: <http://www.JonathanPollard.org>

RSS: <http://www.JonathanPollard.org/rss.htm>